

Til lovforslag nr. L 154. Skriftlig fremsættelse (13. april 2005)

**Økonomi- og erhvervsministeren** (Bendt Bendtsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler (Betalingsmodtager skal betale et årligt abonnement til indløser for at modtage et betalingsmiddel med chip. Betalingsmodtager må ikke opkræve gebyr af bruger, når denne benytter et betalingsmiddel i den fysiske handel)*

(Lovforslag nr. L 154).

Formålet med lovforslaget er at sikre, at Dankortet også i fremtiden kan fungere som et sikkert, billigt og effektivt betalingsmiddel. Lovforslaget er udarbejdet på baggrund af den justerede Dankort-model af 25. februar 2005, som et bredt flertal i Folketinget tilkendegav, at de bakkede op om. Lovforslaget skal endvidere ses i lyset af Konkurrencestyrelsens undersøgelser af dankortgebyret, der har vist, at forretningerne i betydelig grad overvæltede dankortgebyret på 50 øre på forbrugerne.

Lovforslaget betyder, at det ikke længere vil være muligt for pengeinstitutterne at opkræve et transaktionsgebyr på op til 50 øre hos forretningerne i den fysiske handel, når forbrugerne betaler med Dankort. I lyset af de fordele, indirekte foreslås det i stedet, at forretningerne skal betale til driften af infrastrukturen bag Dankortet gennem et årligt abonnement.

Abonnementet vil blive fastsat, således at der tages særligt hensyn til de mindre forretninger med under 5.000 transaktioner om året. Disse

skal kun betale et årligt abonnement på ca. 500 kr. i 2005. For de mellemstore og store forretninger vil abonnementet blive fastsat i intervaller på baggrund af antallet af dankorttransaktioner. Udgangspunktet for 2005 er, at mellemstore forretningssteder med mellem 5.000 og 20.000 transaktioner om året skal betale et årligt abonnement på ca. 2.700 kr. i 2005, mens de større forretningssteder med over 20.000 transaktioner om året skal betale et årligt abonnement på ca. 10.000 kr. i 2005.

Det foreslås endvidere, at forretningerne i den fysiske handel ikke må overvælte gebyr på betalingskort på forbrugerne. Det vil således ikke længere være muligt for forretningerne at opkræve et dankortgebyr hos forbrugerne. Der lægges i lovforslaget op til, at forbuddet mod overvæltning også skal gælde for dansk udstedte internationale betalingsmidler.

Det foreslås yderligere i lovforslaget, at pengeinstitutterne og forretningerne kan indgå aftale om betaling for særlige ordninger tilknyttet det enkelte Dankort. En sådan aftale mellem pengeinstitutter og forretninger skal indgås på frivillig basis. Pengeinstitutterne kan således ikke afvise at udbyde eksisterende ydelser til forretningerne med henvisning til, at der er tale om en særlig ordning. Det påhviler fortsat pengeinstitutterne at sikre, at dankortsystemet er sikkert og velfungerende, jf. den gældende lovs § 4.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det Høje Tings velvillige behandling.